ENVER GÖKÇE

Yazan: **Ramazan Turgut** - 20 Aralık 2009

"Gülüşünden, su içişine kadar/Halk olan adam" der Metin DEMİRTAŞ, Enver GÖKÇE için…

1920 yılında Erzincan-Eğin (Kemaliye)-Çit köyü doğumlu olan Enver GÖKÇE, 19 Kasım 1981'de Ankara'da, yeğeni Aysel ŞİNİK'in evinde öldü.

Dokuz yaşında ailesi ile birlikte Ankara'ya yerleşti. Yüksek öğrenimini Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde tamamladı. 1951 yılında T.C.K'nın 141. Maddesine aykırı eylemde bulunmaktan tutuklandı, hüküm giydi (1951). Yedi yıl hapiste, iki yıl da sürgün kaldı…

Şiirimizin özgün ustalarından biridir, Enver GÖKÇE… Yazdığı şiirlerin yanında çevirileri ile de Cumhuriyet dönemine katkıda bulunmuştur… Türkçeye Poblo NERUDA'yı ilk kazandıran, Kelile ve Dimleyi, Hayyam'dan Rubaile'i, Hint Masallarını dilimize çevirmiştir.

1940'lı yılların toplumcu şiirinin en önemli temsilcisidir. Enver GÖKÇE şiirinde, konuşma dili yakınlığı ile Nazım Hikmet şiirinin özgür koşuk özelliklerini ve yine Nazım Hikmet'in coşkun, devrimci lirizmini buluyoruz. Enver GÖKÇE bu özelliklere, türkülerimizden, halk konuşma dilinin olanaklarından da yararlanarak, emeğin, sevginin, barışın, özgürlüğün gerçek anlamlarını bilen bir halk adamının coşkusu, katıksız sesini, halk şiiri koçaklamalarının yiğitçe tavrını ekliyor… Gökçe'nin şiirleri, toplumcu şiirimizin halk kaynağından doğrudan beslenen bir ana damarını oluşturmaktadır. (Ahmet Arif'de bu damardan beslenmiştir.)

Acılarla dolu bir ömürden bizlere kalan Muzaffer İlhan ERDOST'un dediği gibi "Güz ekini gibi dayanıklı şiirler)dir.

Hapislik, sürgünlük yetmedi… Yönetenler iş bulmasını da engelledi… Ona kötülük edenler, aslında Türk şiirine kötülük etti… Yıllarca unutturulmaya çalışıldı… Asım BEZİRCİ'nin de büyük katkısı ile 1970 sonrası yeniden anımsandı ve unutulmaz ustaların arasında yerini aldı.

Şiirin kalıcılığını kanıtlayan alıntılar vererek, ölümünün 2nda Enver GÖKÇE'yi saygıyla, sevgiyle selamlıyorum. O'nu yalnız bırakmayan yeğeni Ayten Abla'yı da saygıyla anıyorum.

"Türkiye yaşanmaz oldu!

Hergün bir başka zehir

Görmedik,

Bir bahçe, bir çiçek, bir şehir

Görmedik bir gülen,

Hasılı bir ferah, bir rahat;

Uğruna çekilen

Derttir, mihnettir

Senden yana olduğumuz sebeptir

Kardeşçe hayat!”

DOST şiirinden

…

Gel günlerim, gel de dol

Ggel Aydınlım, İzmirlim

Gel aslanım Mamak’tan

Erzincan’dan, Kemah’tan

Düşmanlar selam ister

Gözden, gezden,arpacıktan!

…

Biz olmasak gökyüzü, biz olmasak üzüm

Biz olmasak üzüm göz, kömür göz, elâ göz;

Biz olmasak göz ile kaş, öpücük, nar içi dudak;

Biz olmasak ray, dönen tekerlek, yıkanan buğday

Ayın onbeşi;

Biz olmasak Taşova'nın tütünü, Kütahya'nın çinisi,

Yani bizsiz

Anne dizi, kardeş dizi, yâr dizi

Güzel değildir.

…

* * *

Gündemde ne kadar çok konu var değil mi?

"Açılım"lar, Domuz Gribi, GDO'lar, yeni zamlar…

Önümüzdeki günlerde, başta öğretmenler olmak üzere, eğitim emekçilerinden çok söz edilecek… Atatürk'ün "Başöğretmen" olarak sınıflarımıza girdiği gün olan 24 Kasım gününden sonra 25 Kasım 2009'da "Eylem" var. Bu eyleme sendikaların ilgisi büyük. Bir önemli noktada "Büyük Öğretmen Grevi'nin 40. Yılı"nın kutlanıyor olması. 1969'da Türkiye Öğretmenler Sendikası'nın (TÖS) gerçekleştirdiği, eğitim tarihimizin en önemli atılımlarından biri olan bu grevin öznesi öğretmenlerimizden yaşayanlarla kol kola yürüyeceğiz… Hepsini sonsuz saygılarla selamlıyorum.

Eğitim emekçilerini yoksulluk sınırına itenlere yapacağımız uyarıyı desteklemenizi istiyoruz.

Hoş ve esen kalınız.

Yorum Ekle

Ramazan Turgut